

klæret, at, hvis den Afstemning, der fandt Sted ved 2den Behandling, bliver fastholdt ved 3die Behandling, vil han ikke have med Theatersagen at gjøre, saa er dette af det Slags Udtalelser, som ganske bestemt maae have deres særdeles Bægt for mange Medlemmer; men siden andre ere Medlemmer have udtalt deres Mening om, hvorledes man rettest burde forholde sig ved slige Leiligheder, maa jeg ogsaa udtale en blot personlig For- mening, og det er den, at den allerhelbigste Forhandling er den, hvor Enhver, selv Den, der sidder i Ministerraadet, og Den, der sidder ved disse Borde i Rigsdagen, handler saaledes, som han troer, han kan forsvare, og stemmer for, hvad han anseer for det Rette; thi, naar man gaaer ud derfra, vil der komme en saadan Velvillighed og imødekommende Aand til- stede hos Alle, at man vil lempe sig efter hverandre saa godt, man kan, og, naar Een har gjort Noget, som man troer er urigtigt, men han har gjort det i sit Fædrelands In- teresse, vil man ogsaa, idet man skal tage en af- gjørende Beslutning, bringe alt Saadant vel under Overveielse, førend man handler. Jeg troer derfor, at de, der forrige Gang vare i Majoritet, kunne i Betragtning af de Skridt, som denne Sag endnu har at påføre, med Rolighed tage den samme Beslutning denne Gang. Jeg skal ikke nu gaae nærmere ind paa, hvad jeg forrige Gang udtalte. Jeg kan ikke sige, at der er blevet rokket ved hvad den høitærede Minister har fremført, da dette er et Argument, som man maa kalde et personligt Argument, der er kom- met ind i Sagen, men ikke et Argument, der strengt taget vedkommer Sagen selv. Jeg nærer den fulde Overbevisning, at, en Afstemning af den nævnte Natur maatte fremme en For- handling om, hvad der var det Rette med Hensyn til Ordningen af et i sig selv vanskeligt Forhold. Selv Vedtagelsen af det, der nu staaer, kan ikke Andet end fremkalde Vanste- lighed. Vanskelighed er allerede tilstede, og man kan ikke sige Andet, end at det gaaer ned ad Balke og stedsse vil gaae ned ad Balke med Theatret, saaledes som Forholdet nu staaer.

Winther: Da den høitærede Minister igjen idag har talt, som om jeg havde nogen Tvivl enten om hans Billie eller Evne, maa jeg bemærke, at jeg allerede eengang har havt Leilighed til at bemærke, at den høitærede Mi- nister gjorde mig Urret, naar han opfattede mine Ord paa den Maade. Jeg har aldeles ikke yttret den ringeste Tvivl om, at den høit- ærede Minister meente, hvad han sagde; hvor- ledes skulde jeg kunne vove at udtale mig i mod- sat Retning? Jeg har heller ikke gjort eller tænkt det; men dog er det idag anden Gang, at den ærede Minister taler til mig i denne Tone. Det gjør mig ondt, at han ikke har erindret fra forrige Gang, hvor bestemt jeg protesterede imod, at mine da udtalte Ord vare at forstaae saaledes, og mine Ord idag gif i samme Retning, som dengang. Jeg er- klærer, at jeg ikke har yttret et Ord, der kunde tyde paa, at jeg havde nogen Tvivl, enten om den høitærede Ministers Evne eller Billie i denne Sag. Jeg skal dernæst bemærke, at jeg ikke havde troet, at en Commission, der blev nedsat for at tilbeibringe fornødne Oplysnin- ger i en Sag, kunde binde en Eftermands Handlemaade, jeg troede blot, at det kunde have den for alle Ministre gavnlige Virkning, at det blev den til enhver Tid værende Mi- nister muligt at give Thinget de Oplysninger, der savnes; thi jeg paastaer, at denne Sag, jeg veed ikke af hvilke Grunde, er bleven i den Grad forqvælet og gjort uklar, at der trænges til en Klargjørelse af hele Spørgsmaalet. Jeg har efter de Oplysninger, der ere blevne oð meddeelte i Anledning af Lovforslaget om extra- ordinært Tilskud til Theatret, efterat Kong Frederik den Syvende var død, den Overbe- visning, at Theatrets Balance ikke har været saa slet i den senere Tid som tidligere, og at det kun er aldeles utilregnelige Grunde, som have gjort, at den er saaledes, som den er; men det er ikke muligt at faae dette gjort klart for det ærede Thing ved de korte Be- mærkninger, som ere fremkomne fra den ærede Ministers Side. Det er derfor, at jeg har tænkt mig, at en Commission i denne Sag